

**DANMARKS RIGES GJENNEMSETE GRUNDLOV
af 5. juni 1849 som stadfæstet 28. juli 1866**

I

§ 1.

Regjeringsformen er indskrænket-monarkisk, Kongemagten er arvelig. Arvefølgen er den i Thronfølgeloven af 31te Juli 1853 Art. I og II fastsatte.

§ 2.

Den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Forening. Den udøvende Magt er hos Kongen. Den dømmende Magt er hos Domstolene.

§ 3.

Den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Folkekirke og understøttes som saadan af Staten.

II

§ 4.

Kongen kan, uden Rigsdagens Samtykke, ikke være Regent i andre Lande.

§ 5.

Kongen skal høre til den evangelisk-lutherske Kirke.

§ 6.

Kongen er myndig, naar han har fyldt sit 18de Aar. Det Samme gjælder om de kongelige Prindser.

§ 7.

Forinden Kongen tiltræder Regjeringen, afgiver han skriftlig i Statsraadet den edelige Forsikkring, ubrødelig at holde Rigets Grundlov. Af Forsikkringsacten udstedes tvende ligelydende Originaler, af hvilke den ene overgives Rigsdagen, for at opbevares i sammes Arkiv, den anden nedlægges i Geheimearkivet. Kan Kongen formedelst Fraværelse eller af andre Grunde ikke umiddelbart ved Thronskiftet aflægge denne Ed, føres Regjeringen, indtil dette skeer, af Statsraadet, medmindre anderledes ved Lov bestemmes. Har Kongen allerede som Thronfølger aflagt denne Ed, tiltræder han umiddelbart ved Thronskiftet Regjeringen.

§ 8.

Bestemmelser angaaende Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse fastsættes ved Lov. Indtil saadan Lov er given, føres Regjeringen i de nævnte Tilfælde midlertidigt af Statsraadet. Dette skal da strax indkalde Rigsdagen, som i en forenet Samling (§ 67) tager Beslutning om, hvorledes der skal forholdes med Regjeringen, indtil Kongen kan tiltræde samme. Er der ved Thronledighed ingen Thronfølger, vælger den forenede Rigsdag en Konge og fastsætter den fremtidige Arvefølge.

§ 9.

Kongens Civilliste bestemmes for hans Regjeringstid ved Lov. Derved fastsættes tillige, hvilke Slotte og

andre Statseiendele der skulle henhøre til Civillisten.
Civillisten kan ikke beheftes med Gjæld.

§ 10.

For Medlemmer af det kongelige Huus kan der bestemmes Apanager ved Lov. Apanagerne kunne ikke uden Rigsdagens Samtykke nydes udenfor Riget.

III

§ 11.

Kongen har med de i denne Grundlov fastsatte Indskrænkninger den højeste Myndighed over alle Rigets Anliggender og udøver den gennem sine Ministre.

§ 12.

Kongen er ansvarsfri; hans Person er hellig og ukrænkelig. Ministrene ere ansvarlige for Regjeringens Førelse; deres Ansvarlighed bestemmes nærmere ved Lov.

§ 13.

Kongen udnævner og afskediger sine Ministre. Han bestemmer deres Antal og Forretningernes Fordeling imellem dem. Kongens Underskrift under de Lovgivningen og Regjeringen vedkommende Beslutninger giver disse Gyldighed, naar den er ledsaget af en eller flere Ministres Underskrift. Enhver Minister, som har underskrevet, er ansvarlig for Beslutningen.

§ 14.

Ministrene kunne af Kongen eller Folkethinget tiltales for deres Embedsførelse. Rigsretten paakjender de mod Ministrene for deres Embedsførelse anlagte Sager.

§ 15.

Ministrene i Forening udgjøre Statsraadet, hvori Thronfølgeren, naar han er myndig, tager Sæde. Kongen fører Forsædet undtagen i de i §§ 7 og 8 anførte Tilfælde.

§ 16.

Alle Love og vigtige Regjeringsforanstaltninger forhandles i Statsraadet. Er Kongen i enkelte Tilfælde forhindret fra at holde Statsraad, kan han lade Sagen forhandle i et Ministerraad. Dette bestaar af samtlige Ministre under Forsæde af den, som Kongen har udnævnt til Conseilspræsident. Enhver Minister skal da afgive sit Votum til Protocollen, og Beslutning tages efter Stemmemfleerhed. Conseilspræsidenten forelægger den over Forhandlingerne førte, af de tilstedeværende Ministre underskrevne Protocol for Kongen, der bestemmer, om han umiddelbart vil bifalde Ministerraadets Indstilling, eller lade sig Sagen foredrage i Statsraadet.

§ 17.

Kongen besætter alle Embeder i samme Omfang som hidtil. Forandringer heri kunne skee ved Lov. Ingen kan beskikkes til Embedsmand, som ikke har Indfødsret. Enhver Embedsmand, civil eller militair, aflægger Ed paa Grundloven.

Kongen kan afskedige de af ham ansatte Embedsmænd. Disses Pension fastsættes i Overensstemmelse med Pensionsloven.

Kongen kan forflytte Embedsmænd uden deres Samtykke, dog saaledes, at de ikke derved tabe i

Embedsindtægter, og at der gives dem Valget mellem saadan Forflyttelse og Afsked med Pension efter de almindelige Regler.

Undtagelser for visse Classer af Embedsmænd, foruden den i § 73 fastsatte, bestemmes ved Lov.

§ 18.

Kongen erklærer Krig og slutter Fred, samt indgaaer og ophæver Forbund og Handelstractater; dog kan han ikke uden Rigsdagens Samtykke afstaae nogen Deel af Landet, eller indgaae nogen Forpligtelse, som forandrer de bestaaende statsretlige Forhold.

§ 19.

Kongen sammenkalder en ordentlig Rigsdag hvert Aar. Uden Kongens Samtykke kan den ikke forblive længere sammen end 2 Maaneder.

Forandringer i disse Bestemmelser kunne skee ved Lov.

§ 20.

Kongen kan indkalde Rigsdagen til overordentlige Sammenkomster, hvis Varighed beroer paa hans Bestemmelse.

§ 21.

Kongen kan udsætte den ordentlige Rigsdags Møder paa bestemt Tid, dog uden Rigsdagens Samtykke ikke længere end paa 2 Maaneder, og ikke mere end een Gang i Aaret indtil dens næste ordentlige Sammenkomst.

§ 22.

Kongen kan opløse enten hele Rigsdagen eller een af dens Afdelinger; opløses kun eet af Thingene, skal det andet Things Møder udsættes, indtil hele Rigsdagen atter kan samles. Dette skal skee inden 2 Maaneders Forløb efter Opløsningen.

§ 23.

Kongen kan for Rigsdagen lade fremsætte Forslag til Love og andre Beslutninger.

§ 24.

Kongens Samtykke udfordres til at give en Rigsdags beslutning Lovskraft. Kongen befaler Lovens Bekjendtgjørelse og drager Omsorg for dens Fuldbyrdelse. Har Kongen ikke stadfæstet et af Rigsdagen vedtaget Lovforslag inden næste Rigsdags-Samling, ansees det som bortfaldet.

§ 25.

I særdeles paatrængende Tilfælde kan Kongen, naar Rigsdagen ikke er samlet, udstede foreløbige Love, der dog ikke maae stride mod Grundloven, og altid bør forelægges den følgende Rigsdag.

§ 26.

Kongen kan benaade og give Amnesti; Ministrene kan han kun med Folkethingets Samtykke benaade for de dem af Rigsretten idømte Straffe.

§ 27.

Kongen meddeler deels umiddelbart, deels gjennem vedkommende Regjeringsmyndigheder, saadanne

Bevillinger og Undtagelser fra Lovene, som enten ifølge de før 5te Juni 1849 gjældende Regler ere i Brug, eller hvortil Hjemmel indeholdes i en siden den Tid udgiven Lov.

§ 28.

Kongen har Ret til at lade slaae Mynt i Henhold til Loven.

IV

§ 29.

Rigsdagen bestaaer af Folkethinget og af Landstinget.

§ 30.

Valgret til Folkethinget har enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit 30te Aar, medmindre han:

- a) uden at have egen Huusstand staaer i privat Tjenesteforhold;
- b) nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt;
- c) er ude af Raadigheden over Sit Bo;
- d) ikke har havt fast Bopæl i eet Aar i den Valgkreds eller den Stad, hvori han opholder sig paa den Tid, Valget foregaaer.

§ 31.

Valgbar til Folkethinget er, med de i § 30 a, b og c nævnte Undtagelser, enhver uberygtet Mand, som har Indfødsret, naar han har fyldt sit 25de Aar.

§ 32.

Antallet af Folkethingets medlemmer skal omtrent være efter Forholdet af et medlem til 16,000 Indvaanere. Valgene foregaae i Valgkredse; deres Fordeling og Valgmaaden bestemmes ved Valgloven. Enhver Valgkreds vælger Een blandt dem, der har stillet sig til Valg.

§ 33.

Medlemmerne af Folkethinget vælges paa 3 Aar. De erholde et dagligt Vederlag, hvis Størrelse bestemmes ved Valgloven.

§ 34.

Antallet af Landstingets Medlemmer er 66. 12 udnævnes af Kongen, 7 vælges i Kjøbenhavn, 45 i større Valgkredse, omfattende Land og Kjøbstæder, 1 paa Bornholm og 1 af Færøernes Lagthing.

§ 35.

Ingen kan, umiddelbart eller middelbart, deeltage i Valg af Landstingsmænd, medmindre han fyldestgjør de almindelige Betingelser for Valgret til Folkethinget, dog at der kun fordres Bopæl henholdsviis i en af Kjøbstæderne eller i Landdistrictet i vedkommende Landstingskreds det sidste Aar før Valget.

§ 36.

I Kjøbenhavn vælge samtlige Valgberettigede (§ 35) 1 Valgmand for hver 120 Vælgere, saaledes at et Overskud af 60 regnes for fulde 120. Et ligesaa stort Antal Valgmænd vælges af de Vælgere, som i det

sidste Aar have været ansatte til en Skatteindtægt af mindst 2,000 Rd. Samtlige Valgmænd foretage i Forening Valget af Landstingsmænd for Kjøbenhavn.

§ 37.

Paa Landet vælges samtlige Valgberettigede (§ 35) 1 Valgmand i hver Sogneforstanderskabskreds. For samtlige Kjøbstæder, hvortil henregnes Frederiksberg, Frederiksværk, Marstal, Silkeborg, Løgstør og Nørre-Sundby, vælges halvt saa mange Valgmænd, som der er Sogneforstanderskabskredse; hvis Valgmændenes Antal herefter ikke bliver lige, forhøies det til et lige Tal. Den ene Halvdeel af Kjøbstædernes Valgmænd vælges, i hver Kjøbstad for sig, af alle de Valgberettigede; den anden Halvdeel vælges af de Vælgere i Kjøbstaden, der i det sidste Aar have været ansatte til en Skatteindtægt af mindst 1,000 Rd. eller have svaret mindst 75 Rd. i directe Skat til Stat og Commune. Fordelingen af det hele Valgmandsantal imellem de enkelte Kjøbstæder i Forhold til deres Vælgerantal bestemmes af Regjeringen, hver Gang almindelige Valg til Landstinget skulle foretages, dog at hver Kjøbstad faaer mindst 1 Valgmand af hver Vælgerklasse. Med samtlige Valgmænd i hver Landstingskreds sammentræde til Valg af Kredsens Landstingsmænd saamange af de Vælgere paa Landet, der i det sidste Aar have ydet det høieste Bidrag til Stat og Amtsgommune, som der er Sogneforstanderskabsdistricter i Kredsen.

§ 38.

Valgbar til Landstinget er Enhver, der er valgbar til Folkethinget, naar han det sidste Aar har havt Bopæl i Valgkredsen.

§ 39.

Kongens Udnævnelse af Landstingsmedlemmer skeer paa Livstid, blandt Mænd, der ere eller have været valgte Medlemmer af Kongerigets tidligere eller bestaaende repræsentative Forsamlinger. Det staaer dog hvert Medlem frit for at opgive sit Sæde i Landstinget, ligesom han udtræder af dette, naar han kommer i det Tilfælde, at han mister sin Valgbarhed.

De øvrige Landstingsmænd vælges paa 8 Aar, dog at Halvdelen afgaaer hvert 4de Aar.

Landstingsmændene erholde samme daglige Vederlag som Folkethingets Medlemmer.

§ 40.

Valgene af Landstingsmænd foretages efter Reglerne for Forholdstalsvalg. Valgloven fastsætter det Nærmere angaaende Valgene.

V

§ 41.

Den ordentlige Rigsdag sammentræder den første Mandag i October, dersom Kongen ikke har indkaldt den til at møde forinden.

§ 42.

Regjeringens Sæde er Rigsdagens Forsamlingssted. I overordentlige Tilfælde kan Kongen dog sammenkalde den paa et andet Sted i Riget.

§ 43.

Rigsdagen er ukrænkelig. Hvo der antaster dens Sikkerhed og Frihed, hvo der udsteder eller adlyder nogen dertil sigtende Befaling, gjør sig skyldig i Høiforræderi.

§ 44.

Ethvert af Thingene er berettiget til at foreslaae og for sit Vedkommende at vedtage Love.

§ 45.

Ethvert af Thingene kan indgive Adresser til Kongen.

§ 46.

Ethvert af Thingene kan til at undersøge almeenvigtige Gjenstande nedsætte Commissioner af sine Medlemmer. Disse ere berettigede til saavel af offentlige Myndigheder som af private Borgere at fordre Oplysninger meddeelte mundtligen eller skriftligen.

§ 47.

Ingen Skat kan paalægges, forandres eller ophæves uden ved Lov; eiheller noget Mandskab udskrives, noget Statslaan optages eller nogen Staten tilhørende Domæne afhændes uden ifølge Lov.

§ 48.

Paa hver ordentlig Rigsdag, strax efter at Samme er sat, fremlægges Forslag til Finantsloven for det følgende Finantsaar, indeholdende et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter. Forslag til Finantsloven og Tillægsbevillingslovene behandles først i Folkethinget.

§ 49.

Forinden Finantsloven er vedtagen, maa Skatterne ei opkræves, Ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finantsloven eller i en Tillægsbevillingslov.

§ 50.

Hvert Thing udnævner to lønnede Revisorer. Disse gennemgaae det aarlige Statsregnskab og paasee, at samtlige Statens Indtægter deri ere blevne opførte, og at ingen Udgift udenfor Finantsloven har fundet Sted. De kunne fordre sig alle fornødne Oplysninger og Actstykker meddeelte. Det aarlige Statsregnskab, med Revisorernes Bemærkninger, forelægges derefter Rigsdagen, som med Hensyn til samme tager Beslutning. Forandringer i disse Bestemmelser kunne skee ved Lov.

§ 51.

Ingen Udlænding kan erholde Indfødsret uden ved Lov.

§ 52.

Intet Lovforslag kan endelig vedtages, forinden det 3 Gange har været behandlet af Thinget.

§ 53.

Naar et Lovforslag er vedtaget i det ene Thing, bliver det i den Form, hvori det er vedtaget, at forelægge det andet Thing; hvis det der forandres, gaaer det tilbage til det første; foretages her atter Forandringer, gaaer Forslaget paany til det andet Thing. Opnaaes da eiheller Enighed, skal, naar et Thing forlanger det, hvert Thing udnævne et lige Antal Medlemmer til at træde sammen i et Udvalg, som afgiver Betænkning

over Uovereensstemmelserne og gjør Indstilling til Thingene. I Henhold til Udvalgets Indstilling finder da endelig Afgjørelse Sted i ethvert Thing for sig.

§ 54.

Ethvert af Thingene afgjør selv Gyldigheden af sine Medlemmers Valg.

§ 55.

Ethvert nyt Medlem aflægger Ed paa Grundloven, naar Gyldigheden af hans Valg er anerkjendt.

§ 56.

Rigsdagsmændene ere ene bundne ved deres Overbeviisning og ikke ved nogen Forskrift af deres Vælgere. Embedsmænd, som vælges til Rigsdagsmænd, behøve ikke Regjeringens Tilladelse til at modtage Valget.

§ 57.

Saalænge Rigsdagen er samlet, kan ingen Rigsdagsmand uden Samtykke af det Thing, hvortil han hører, heftes for Gjæld, eiheller fængsles eller tiltales, medmindre han er greben paa fersk Gjerning. For sine Yttringer paa Rigsdagen kan intet af dens Medlemmer uden Thingets Samtykke drages til Ansvar udenfor samme.

§ 58.

Kommer den gyldigen Valgte i et af de Tilfælde, der udelukke fra Valgbarhed, mister han den af Valget flydende Ret.

Det bliver nærmere ved Lov at bestemme, i hvilke Tilfælde en Rigsdagsmand, der befordres til et lønnet Statsembede, skal underkastes Gjenvalg.

§ 59.

Ministrene have i Embeds Medfør Adgang til Rigsdagen og ere berettigede til under Forhandlingerne at forlange Ordet, saa ofte de ville, idet de iøvrigt iagttage Forretningsordenen. Stemmeret udøve de kun, naar de tillige ere Rigsdagsmænd.

§ 60.

Ethvert Thing vælger selv sin Formand og den eller dem, der i hans Forfald skal føre Forsædet.

§ 61.

Intet af Thingene kan tage nogen Beslutning, naar ikke over halvdelen af dets Medlemmer er tilstede og deeltager i Afstemningen.

§ 62.

Enhver Rigsdagsmand kan i det Thing, hvortil han hører, med dettes Samtykke bringe ethvert offentligt Anliggende under Forhandling og derom æske Ministrenes Forklaring.

§ 63.

Intet Andragende maa overgives noget af Thingene uden gennem et af dets Medlemmer.

§ 64.

Finder Thinget ikke Anledning til om et Andragende at fatte Beslutning, kan det henvise det til Ministrene.

§ 65.

Thingenes Møder ere offentlige. Dog kan Formanden eller det i Forretningsordenen bestemte Antal Medlemmer forlange, at alle Uvedkommende fjernes, hvorpaa Thinget afgjør, om Sagen skal forhandles i offentligt eller hemmeligt Møde.

§ 66.

Ethvert af Thingene fastsætter de nærmere Bestemmelser, som vedkomme Forretningsgangen og Ordens Opretholdelse.

§ 67.

Den forenede Rigsdag dannes ved Sammentræden af Folkethinget og Landstinget. Til at tage Beslutning udfordres, at over Halvdelen af hvert Things Medlemmer er tilstede og deeltager i Afstemningen. Den vælger selv sin Formand og fastsætter iøvrigt de nærmere Bestemmelser, der vedkomme Forretningsgangen.

VI

§ 68.

Rigsretten bestaaer af de ordentlige Medlemmer af Landets øverste Domstol og et tilsvarende Antal af Landstinget, blandt dets egne Medlemmer paa 4 Aar valgte Dommere. Kan i et enkelt Tilfælde ikke det fulde Antal af den øverste Domstols ordentlige Medlemmer deeltage i Sagens Behandling og Paakjendelse, fratræder et tilsvarende Antal af de af Landstinget sidst eller med det mindste Stemmetal valgte Rigsretsmedlemmer.

Retten vælger selv sin Formand af sin egen Midte.

Opløses Landstinget, efter at der er reist Sag for Rigsretten, beholde dog de af det opløste Thing valgte Medlemmer deres Sæde i Retten for denne Sags Vedkommende.

§ 69.

Rigsretten paakjender de af Kongen eller Folkethinget mod Ministrene anlagte Sager.

For Rigsretten kan Kongen lade ogsaa Andre tiltale for Forbrydelser, som han finder særdeles farlige for Staten, naar Folkethinget dertil giver sit Samtykke.

§ 70.

Den dømmende Magts Udøvelse kan kun ordnes ved Lov.

§ 71.

Retspleien bliver at adskille fra Forvaltningen efter de Regler, der fastsættes ved Lov.

§ 72.

Domstolene ere berettigede til at paakjende ethvert Spørgsmaal om Øvrighedsmyndighedens Grændser. Den, der vil reise saadant Spørgsmaal, kan dog ikke ved at bringe Sagen for Domstolene unddrage sig fra foreløbigen at efterkomme Øvrighedens Befaling.

§ 73.

Dommerne have i deres Kald alene at rette sig efter Loven. De kunne ikke afsættes uden ved Dom, eiheller forflyttes mod deres Ønske, udenfor de Tilfælde, hvor en Omordning af Domstolene finder Sted. Dog kan den Dommer, der har fyldt sit 65de Aar, afskediges, men uden Tab af Indtægter.

§ 74.

Offentlighed og Mundtlighed skal saa snart og saa vidt som muligt gjenføres ved hele Retspleien. I Misgjerningsager og i Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser, skulle Nævninger indføres.

VII

§ 75.

Folkekirkens Forfatning ordnes ved Lov.

§ 76.

Borgerne have Ret til at forene sig i Samfund for at dyrke Gud paa den Maade, der stemmer med deres Overbeviisning, dog at Intet læres eller foretages, som strider mod Sædeligheden eller den offentlige Orden.

§ 77.

Ingen er pligtig at yde personlige Bidrag til nogen anden Gudsdyrkelse end den, som er hans egen; dog skal Enhver, der ikke godtgjør at være Medlem af et i Landet anerkjendt Troessamfund, til Skolevæsenet svare de til Folkekirken lovbefalede personlige Afgifter .

§ 78.

De fra Folkekirken afvigende Troessamfunds Forhold ordnes nærmere ved Lov.

§ 79.

Ingen kan paa Grund af sin Troesbekjendelse berøves Adgang til den fulde Nydelse af borgerlige og politiske Rettigheder, eller unddrage sig Opfyldelsen af nogen almindelig Borgerpligt.

VIII

§ 80.

Enhver, der anholdes, skal inden 24 Timer stilles for en Dommer. Hvis den Anholdte ikke strax kan sættes paa fri Fod, skal Dommeren ved en af Grunde ledsaget Kjendelse, der afgives snarest muligt og senest inden 3 Dage, afgjøre, at han skal fængsles, og, hvis han kan løslades mod Sikkerhed, bestemme dennes Art eller Størrelse.

Den Kjendelse, som Dommeren afsiger, kan af Vedkommende strax særskilt indankes for høiere Ret.

Ingen kan underkastes Varetægtsfængsel for en Forseelse, som kun kan medføre Straf af Pengebod eller simpelt Fængsel.

§ 81.

Boligen er ukrænkelig. Huusundersøgelse, Beslaglæggelse og Undersøgelse af Breve og andre Papirer maa, hvor ingen Lov hjemler en særegen Undtagelse, alene skee efter en Retskjendelse.

§ 82.

Eiendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstaae sin Eiendom, uden hvor Almeenvellet kræver det. Det kan kun skee ifølge Lov og mod fuldstændig Erstatning.

§ 83.

Alle Indskrænkninger i den frie og lige Adgang til Erhverv, som ikke ere begrundede i det almene Vel, skulle hæves ved Lov.

§ 84.

Den, der ikke selv kan ernære sig eller Sine, og hvis Forsørgelse ikke paaligger nogen Anden, er berettiget til at erholde Hjælp af det Offentlige, dog mod at underkaste sig de Forpligtelser, som Lovene herom paabyde.

§ 85.

De Børn, hvis Forældre ikke have Evne til at sørge for deres Oplærelse, ville erholde fri Underviisning i Almueskolen.

§ 86.

Enhver er berettiget til ved Trykken at offentliggjøre sine Tanker, dog under Ansvar for domstolene. Censur og andre forebyggende Forholdsregler kunne Ingensinde paany Indføres.

§ 87.

Borgerne have Ret til uden foregaaende Tilladelse at indgaae Foreninger i ethvert lovligt Øiemed. Ingen Forening kan ophæves ved en Regjeringsforanstaltning. Dog kunne Foreninger foreløbigen forbydes, men der skal da strax anlægges Sag imod Foreningen til dens Ophævelse.

§ 88.

Borgerne have Ret til at samle sig ubevæbnede. Offentlige Forsamlinger har Politiet Ret til at overvære. Forsamlinger under aaben Himmel kunne forbydes, naar der af dem kan befrygtes Fare for den offentlige Fred.

§ 89.

Ved Opløb maa den væbnede Magt, naar den ikke angribes, kun indskride, efterat Mængden 3 Gange i Kongens og Lovens Navn forgjæves er opfordret til at adskilles.

§ 90.

Enhver vaabenfør Mand er forpligtet til med sin Person at bidrage til Fædrelandets Forsvar, efter de nærmere Bestemmelser, som Loven foreskriver.

§ 91.

Communernes Ret til, under Statens Tilsyn, selvstændig at styre deres Anliggender vil blive ordnet ved Lov.

§ 92.

Enhver i Lovgivningen til Adel, Titel og Rang knyttet Forret er afskaffet.

§ 93.

Intet Lehn, Stamhuus eller Fideicommissgods kan for Fremtiden oprettes; det skal ved Lov nærmere ordnes, hvorledes de nu bestaaende kunne overgaae til fri Eiendom.

§ 94.

For Krigsmagten ere de i §§ 80, 87 og 88 givne Bestemmelser kun anvendelige med de Indskrænkninger, der følge af de militaire Loves Forskrifter.

IX**§ 95.**

Forslag til Forandring i eller Tillæg til nærværende Grundlov kunne fremsættes saavel paa ordentlig som paa overordentlig Rigsdag.

Vedtages et Forslag til en ny Grundlovsbestemmelse i begge Thing, og Regjeringen vil fremme Sagen, opløses Rigsdagen, og almindelige Valg foregaae baade til Folkethinget og til Landstinget.

Vedtages Beslutningen paa den nyvalgte, ordentlige eller overordentlige, Rigsdag i uforandret Skikkelse, og stadfæstes den af Kongen, er den Grundlov.